

полученното отъ послѣдната писмо, и ѝ разказва какъ си прави тя маслото да ѝ трае. (Ст. 16.)

36 56. Препишете безпогрѣшно: „Почитаемая ми Гуспуже! Имамъ чиста да Ви пуздравѣ съ диня на Вашето раждани. Желаямъ Вамъ и на сичкото семейство Ваше, куету Ва толкосъ обыча, вынжгы да срецати този день съ виселіе и дуволствіе. Покорнѣйше Ва моля да предадете моето глубочайше почтеніе на Вашія супругъ, ако ма еще той помни.“

32. | Змія.

Езыкътъ на сичкытъ зміи е разохатъ т. е. разоенъ; този езикъ, който зміята може да го издава на навънъ и да го дръпва въ себе си, наричатъ *жило*. Този езикъ служи на зміята само да пипа съ него предметытъ; а хората си мислятъ че ужъ зміята съ *жилото* си може да направи рана, т. е. да *ужили*. Кога са разоуди зміята, тя сежека и си исоча жилото; туй *жило* много по-лесно са вижда отъ колкото, малкытъ зѣбкы, съ които може да одраще, ако ухапе. Не сѣ сичкытъ зміи ядовиты. Има зміи, които ако ухапятъ нищо зло не става, или произвождатъ само единъ утекъ. А отъ отровнытъ зміи умира и челѣкъ и животно. *Ядоноснытъ* зѣбы на отровнытъ зміи стоятъ на горнята челюсть и имѣтъ въ средата си празнота като цѣвъ, на която острыйтъ край е закрьвенъ и остріето му са забива въ туй което зміята ухапва. Широкийтъ край на цѣвьта са държи у едно мѣхурче, което е пълно съ *ядъ* или *отрова*; кога зміята хапе, тогасъ зѣбътъ натиска мехурчето, отъ което и потича *ядъ* прѣзъ зѣба въ тѣзи дупчица, въ която е забито остріето на зѣба. Тѣй сѣ направены и ядоноснытъ зѣбы на паяка. *Ядътъ* на зміитъ само тогасъ прави повреда,